

ženijosch a wostańosch sa pomoznisa pla něgo, a tač budu licha togo gjardego mločaza, kótrejoch wězej hustojasch námogu. Togo dla žarž ſe k Lenze, až wě, zo dej; ned ſe nepodwoli, ale ja zu ſchi pomogasch.

Ako běſcho Starost domoj pſchisček, ſachopi ſe nowe witańe, jan Bogumił běſcho tač tužny a námōžasch ſe wjaſheliſch, ſa nogo nóběſcho ſinža ſa blidom rum a derbesch ſe tuchni hoberdowasch. Gólnikat to něk chěſho, ale běſcho ſlaby doſcž, až ženjska wolu hoberhowa. Tomu běſcho Bogumiła luto, ale zo ſ neju kſchěſho, k joko ženjsze ga běſcho jeje hujt pſchisček. Bogumił dejasch ſ zelažu jěſcž, ale wón to nezvýnac̄ho, ale žěſho pſakuzh wen do góle.

Balzar ſejžescho ſa blidom pla Lenki a Starosta a powedascho wot wojny a dgascho tač, až tſchach. Starostoju ſe to ſpodobascho a wón ſe myſblaſch na ten zaſ, žož tež ſam běſcho kſchek k wojaſam hysch. Tomu ſe Balzar jan togo dla ſpodobačho, dokulž hulizowasch, až jo mjas Schwendami ſlužyl, a až jo ſkobodne wojoval, bił, rubał a morił. Starost ſe ſmějaſch a joko chvalasch. Balzar tež Lenze rědne ſlowa gronásch a ju hajzlačho, tač až gólnikarowa ſwojomu zlotvekoju groni: luby mužo, mě ſe ſda, aby Balzar a Lenka ſebe dobrej bylej, to jo rědne, daſch ſtej! — Lenka pač ſejžescho ako na glizkach, a námōžasch dozaſch, aby ſterej wot blida ſtarali. A po chyli ſtanuchu. Lenka gnaſch ſen, a masch ned ſa neju, tej muža pač wostaſtej ſejžezh. Wenzel chvalasch gólnikarowa Balzarja ſe ſlowami a powedascho Lenze, kaf by ſe deře měla, gabu Balzar ju ſebe ſa manželsku weseł, a kaf by mogla gospoſa, jo, wožebna knět bych. Lenze tače grono wozh wotwori, a wona wižescho, tače ſpytowanje na nū zaſ, a pósna tež, až ju jeje nan hoplewasch něbužo. A wona žěſho pſchejz a pſakasch ſa ſaložne.

Balzar wosta pla nich jan někotre dnj, ale to běſcho Lenze a Bogumiļoju nimernoscž. Potom ſeſcho do města,